

[Holger Eriksen.]

der indgår i huslejen. Det er renter af gæld, indvendig og udvendig vedligeholdelse, ejendomsskatter, rente til grundejeren af den kapital, han har indskudt i foretagendet, og den avance, som han beregner sig. For alle disse kategorier gælder, at lejeren må betale uden nogen form for fradrag i sin skattepligtige indkomst. For parcelhusejeren derimod ligger det således, at han må fradrage sine udgifter til renter, han skal ikke opføre som indtægt rente af den kapital, som han har anbragt i huset, han må fradrage vedligeholdelsesudgifterne inden for den i lovforslaget nævnte ramme, og han må fradrage sine ejendomsskatter. Til gengæld skal han som indtægt kun opføre 2 pct. af en som regel for lav vurdering som sin nominelle husleje. Man behøver ikke et såkaldt ekspertudvalg for at finde ud af, at der her er tale om en himmelråbende forskelsbehandling. Det kommer vel stærkest frem, hvor der er tale om enfamilieshuse opført på andelsgrundlag. Ejeren af sådanne huse behandles, som om han var lejer, og får derfor ikke de samme lettelser, som hvis han formelt havde været ejer. Jeg forstår derfor så udmærket godt, når man i en skrivelse fra Fællesorganisationen af almennyttige danske Boligselskaber bl. a. anfører — jeg beder om tilladelse til et enkelt citat —:

„Fuldstændig ophævelse af forskelsbehandlingen af ejere og lejere i alt byggeri, der ikke er sat i gang, må foretages straks, samtidig med at der tilrettelægges en afvikling af forskelsbehandlingen i den eksisterende boligmasse.“

Nu har den højtærede finansminister gjort gældende, at det forslag, der her behandles, indebærer, at den nominelle husleje vil stige med 25 pct. Selv om dette var tilfældet, ville det ingeni lunde betyde, at man havde bortelimineret den forøgelse af forskellen, der er sket siden vurderingen af 1960. I den tid er lejernes udgifter til bolig steget med 25 pct., men hvis parcelhusejernes nominelle boligudgift samtidig er steget med 25 pct., så vil merudgiften jo kun andrage skatteprocentens andel af de 25 pct., altså reelt et langt lavere tal.

Nu kan man imidlertid have sine tvivl om, at der efter forslaget virkelig sker en

sådan minimal forhøjelse. Udvalget har modtaget oplysninger fra 8 vurderingskredse på grundlag af stikprøver. Disse viser, at i Sundby vurderingskreds er der en gennemsnitlig stigning på 60 pct., i Københavns amts nordre og søndre vurderingskreds er der knap 22 pct.s stigning og på Frederiksberg knap 20 pct. Det er hovedstaden med omegn. Går man så til provinsbyerne, har Herning en stigning på 9,5 pct. og Vejle amts Holman og Elbo vurderingskreds en stigning på 5 pct., mens Svendborg nøjes med en stigning på én eneste procent og Thisted har en nedgang på 2 pct. Tønder slår alle rekorder ved at have en nedgang på 16 pct.

Der er altså en meget stor forskel på de enkelte lokalområder, der naturligvis kan forklares ved forskellig takt i prisstigningen, men hvad angår lejerne i f. eks. Tønder, så har de utvivlsomt fået deres 25 pct.s leje-forhøjelse, mens parcelhusejerne dér får en meget væsentlig nedsættelse i deres boligudgift og altså et tilsvarende højere fradrag på deres selvangivelse.

Den højtærede finansminister indrømmer da også, at i gennemsnit regner han ikke med at få en øre mere ind i skatter ved gennemførelsen af dette forslag, og at dette bl. a. skyldes den forøring, som de, der har købt i de senere år i tillid til, at huslejen skulle beregnes til 3 pct., nu vil få ved, at den nedsættes til 2 pct. Tager man de salg, der er sket fra 1963, viser alle stikprøver, der foreligger fra Sundby østre vurderingskreds, at der er sket nedsættelser på fra 450 kr. til 1.900 kr. Det samme gælder Københavns amts nordre og søndre skyldkreds, hvor den højeste nedsættelse er på 3.500 kr. Det vil også gælde for de ejendomsalg eller køb af nye huse, der siden foretages, hvilket vil bevirke, at den nye forøgelse af forskelsbehandlingen øjeblikkelig bliver kapitaliseret og omsat i højere priser, hvilket altså igen vil sige, at man bevidst sigter imod at bringe prisniveauet endnu højere op med det resultat, at der må udbydes flere obligationer, hvilket vil modvirke den tendens til kursstigning, som nu er i gang. Det vil yderligere blive skærpet ved, at omvurderingerne de kommende 4 år skal foretages på grundlag af 1965-priserne. Den nominelle husleje vil altså ikke blive